

1. LANKA (4) *sb f*

Pierwsze a pochylone.

sg A lankę (4) [w tym: -e (2)]. ◊ [pl G lank.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Rodzaj długiego wierzchniego okrycia prawdopodobnie męskiego (4) : wzyentho lanke fknafłamy dwadzyelczya y cztheri knaflye srebrnich LibLeg 11/157, 157; á zwierzchu miał s fukniey lankę dwoifitą/ do ktorey mógł włożyć co trzebá iáko do kálety. BielKron 420 [idem] WerGość 217.

[W połączeniu szeregowym: Nie rozumie bowiem Pan przez miáto ná gorze wyftawione/ y przez fwiecę/ puchy wyniofłey Papieżá Rzymfkiego/ [...] Sekt MniŹyich/ kápic ich fzárych/ czárnych/ białyich/ płaŹczów Iezuickich/ y lanek ich dokoŹtkowych/ bieretow/ trepkow [...]/ y Ceremonij ich GrzegŻarnObr 102v (Linde).]

ZZie